

Příloha k protokolu o SZZ č.

Jméno: **Daniela Matysová**

Vysoká škola: **FF JU v Českých Budějovicích,
Ústav estetiky**

Obor: **Estetika**

Datum odevzdání posudku: 24. 6. 2013

Vedoucí práce: **Mgr. David Skalický, Ph.D.**

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Problematika autorství v moderních estetických koncepcích

.....
(téma)

Tématem bakalářské práce Daniely Matysové je problematika autorství, jak byla reflektována v moderních estetických konceptech. Již od prvních řádek práce je zjevné, že se autorka nespokojí s pouhou parafrází několika načtených textů a že své psaní nehodlá spoutat stylem raději opatrným a nenápadným. Potěšení z originálního myšlení a psaní však místy kazí zbytečné překlepy, gramatické prohřešky i věty, ve kterých imaginace a expresivita narušuje koherenci a smysluplnost výkladu. To se naštěstí týká především úvodu a závěru práce, mezi nimi se její psaní přece jen zkázňuje.

Teoretický výklad předznamenává Matysová připomenutím „kauzy Cempírek“, ze které vychází při pojmenování řady otázek týkajících se přijetí a hodnocení díla na základě vztahu recipientů k autorovi. Je si vědoma, že se před ní otevírá prostor plný paradoxů, rozporů mezi teoretickou kontemplací nad sémantickou a hodnotovou autonomií díla a jeho kritickým oceněním na základě autorovy národnosti, nebo naopak mezi akademickou úvahou o smrti autora a čtenářem, který putuje po jeho rodném kraji a ze všech autorových textů čte nejraději posmrtně a proti vůli autora publikované intimní dopisy. V kapitole nazvané *Proti intenci - základní teze antiintencionalistů* se soustředí na koncepty, které odmítají autorský záměr jako měřítko hodnocení a interpretace uměleckého textu (Beardsley-Wimsatt, Blanchot, Barthes), v kapitole následující pak na teoretiky, kteří naopak autorskou intenci považují z tohoto hlediska za relevantní. Rozporuje význam, který Kendall Walton přikládá autorovu záměru i recepčnímu horizontu jeho současníků, a její úvaha přitom má svou logiku i oprávnění, stejně jako v případě argumentů, které klade proti

Hirschově pojmání autorova významu jako privilegovaného. Dokáže pojmenovat klíčové momenty i motivace jednotlivých konceptů, vnímat je v souvislostech, kriticky reflektovat i rozporovat. Některá spojení jsou možná příliš krátká, jako např. spojení Ricoeurova konceptu čtení jako setkání s jinakostí, která může obohatit můj horizont světa, s Barthesovým konceptem abstraktního čtenáře, který je úběžníkem textových stop (viz s. 30-31), je však, domnívám se, na místě spíše ocenit, že se do podobných reflexí vůbec pouští (a to samozřejmě i s rizikem, že se nakonec ukáží jako zavádějící či neobhajitelné) - zůstat v rovině parafráze přečteného textu by samozřejmě bylo pohodlnější i bezpečnější, cena takové parafráze však pro jejího původce i čtenáře bývá nízká.

Psaní Daniely Matysové je suverénní. Někdy možná suverénní až příliš, občas by se jí hodila pokora, se kterou by alespoň opravila překlepy či vyšinutí z vazby, pokora, se kterou by některé úvahy pronášela s menší mírou jistoty, jaká by odpovídala míře znalosti tématu, o kterém se vyjadřuje. Nadání, které prokazuje v řadě pozoruhodných úvah a charakteristik, však na ně dává zapomenout.

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **výborně**

.....
podpis vedoucího bakalářské práce

V Českých Budějovicích dne 24. 6. 2013

